EUROOPAN
KOMISSIO

Bryssel 28.10.2024
COM(2024) 494 final

KOMISSION KERTOMUS NEUVOSTOLLE

Veroriitojen ratkaisumekanismeista annetun direktiivin uudelleentarkastelua koskeva täytäntöönpanokertomus

1. Johdanto

Veroriitojen ratkaisumekanismeista Euroopan unionissa 10 päivänä lokakuuta 2017 annetussa neuvoston direktiivissä (EU) 2017/1852[1], jäljempänä ’EU-riitadirektiivi’, vahvistetaan puitteet sellaisten jäsenvaltioiden välisten riitojen ratkaisemiseksi, jotka johtuvat tulojen ja soveltuvin osin pääoman kaksinkertaisen verotuksen poistamista koskevien jäsenvaltioiden välisten sopimusten ja yleissopimusten tulkinnasta ja soveltamisesta.

Vaikka ennen EU-riitadirektiivin hyväksymistä oli käytettävissä mekanismeja tai välineitä tiettyjen sellaisten riitojen ratkaisemiseksi, joista määrätään verosopimuksissa tai välimiesmenettely-yleissopimuksessa (90/436/ETY)[2], näillä välineillä ei välttämättä pystytä kaikissa tapauksissa ratkaisemaan tällaisia riitoja tehokkaasti soveltamisalan osalta ja/tai ajoissa taikka sitovasti.

EU-riitadirektiivillä varmistetaan tehokas mekanismi soveltamisalaltaan laajempien riitojen ratkaisemiseksi oikea-aikaisesti ja täytäntöönpanokelpoisella tavalla harkitsemalla kolmivaiheista lähestymistapaa. Ensinnäkin henkilöllä (yksityishenkilö tai yritys), jonka verotukseen riita-asia suoraan vaikuttaa, on oikeus tehdä valitus kullekin asianomaiselle jäsenvaltiolle ja pyytää riidan ratkaisemista. Toiseksi asianosaisten jäsenvaltioiden olisi pyrittävä ratkaisemaan riita-asia keskinäisen sopimusmenettelyn avulla. Kolmanneksi, jos jäsenvaltio hylkää valituksen tai jos riitaa ei saada ratkaistua keskinäisen sopimusmenettelyn aikana, direktiivissä säädetään sellaisen neuvoa-antavan toimikunnan asettamisesta, jonka on tehtävä päätös valituksen hylkäämisestä tai annettava riidasta lausunto.

EU-riitadirektiivin 21 artiklan mukaisesti komissio arvioi direktiivin täytäntöönpanoa ja esittää neuvostolle kertomuksen. Direktiivin soveltamisesta on kuitenkin tällä hetkellä saatavilla vain vähän näyttöä, eivätkä kaikki jäsenvaltiot ole saaneet riittävästi kokemusta direktiivin sääntöjen soveltamisesta. Veronmaksajat eivät ole yhdessäkään jäsenvaltiossa tehneet valituksia, jotka olisivat edenneet riidanratkaisuvaiheeseen. Tärkein syy on se, että EU-riitadirektiiviä sovelletaan 1. tammikuuta 2018 tai sen jälkeen alkaviin verovuosiin. Jäsenvaltioilla on erilaiset vaatimusten noudattamista koskevat säännöt veroilmoitusten tekemistä koskevien vaatimusten, arviointien viimeistelyn, vanhentumisaikojen ja vaatimusten noudattamista koskevien strategioiden osalta (esim. milloin tilintarkastus on aloitettava tai mitkä verovuodet sen on katettava). Esimerkiksi verovuotta 2018 koskeva veroilmoitus toimitetaan aikaisintaan vuonna 2019. Verovuoden 2018 kattava verotarkastus saatetaan päättää vasta vuonna 2023, joten valitus voidaan tehdä siitä lähtien ja kolmen vuoden kuluessa (viimeistään vuonna 2026). Näin ollen riitoja, jotka voidaan käsitellä EU-riitadirektiivin nojalla, on alkanut syntyä vasta viime vuosina.

Tämä täytäntöönpanokertomus kattaa EU-riitadirektiivin alkuperäisen voimaantulon jälkeisen ajanjakson. Se perustuu tietoihin, jotka kerättiin verotuksesta ja tulliliitosta vastaavien komission yksiköiden verkkosivustolla 12. maaliskuuta ja 10. toukokuuta 2024 välisenä aikana järjestetyn kuulemisen yhteydessä, sekä tietoihin, joita jäsenvaltioilta saatiin EU-riitadirektiiviä koskevan tilastokehyksen puitteissa

[1] EUVL L 265, 14.10.2017, s. 1–14.

[2] Yleissopimus kaksinkertaisen verotuksen poistamisesta etuyhteydessä keskenään olevien yritysten tulonoikaisun yhteydessä (EYVL L 225, 20.8.1990, s. 10).

verovuosilta 2020–2023 ja 14. maaliskuuta ja 10. toukokuuta 2024 välisenä aikana järjestetyn kohdennetun kuulemisen yhteydessä. EU-riitadirektiivi olisi arvioitava kattavasti, kun käytettävissä on enemmän tietoa ja kokemusta todellisista tapauksista, riidanratkaisuvaiheeseen edenneet tapaukset mukaan lukien. EU-riitadirektiivi kuuluu myös haitallista verokilpailua EU:ssa koskevan, Euroopan tilintarkastustuomioistuimen käynnissä olevan tarkastuksen piiriin.

2. EU-riitadirektiivin kuvaus

EU-riitadirektiivi tarjoaa jäsenvaltioille koordinoidun ja joustavan kehyksen ja vahvistaa pakollista ja sitovaa riidanratkaisua Euroopan unionissa verrattuna puhtaasti kansallisiin sääntöihin ja/tai kahden- tai monenvälisissä sopimuksissa ja yleissopimuksissa vahvistettuihin sääntöihin.

Se mahdollistaa veronmaksajan valituksen johdosta aloitetun keskinäisen sopimusmenettelyn, jossa jäsenvaltioiden on tehtävä yhteistyötä ja päästävä sopimukseen kaksinkertaista verotusta koskevasta riidasta kahden vuoden kuluessa. Päätös sitoo toimivaltaisia viranomaisia, ja asianomainen veronmaksaja tai asianosaiset veronmaksajat voivat vedota sen täytäntöönpanokelpoisuuteen. Jos keskinäinen sopimusmenettely epäonnistuu, koska jäsenvaltiot eivät ole päässeet sopimukseen, se johtaa automaattisesti riidanratkaisumenettelyyn (välimiesmenettelyvaihe), jossa riitaan osallisina olevien jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset tekevät lopullisen sitovan päätöksen.

Seuraavassa kaaviossa esitetään yhteenveto EU-riitadirektiivin kolmesta keskeisestä menettelyvaiheesta:

Kuva 1: Kolme keskeistä menettelyä

Yhteenveto kustakin vaiheesta:

1. Valitus

EU-riitadirektiiviä sovelletaan jäsenvaltioiden välisiin riitoihin, jotka johtuvat tulojen ja soveltuvin osin pääoman kaksinkertaisen verotuksen poistamista koskevien sopimusten ja yleissopimusten, kuten kahdenvälisten verosopimusten ja välimiesmenettely-yleissopimuksen, erilaisista tulkinnoista ja sovelluksista, jotka johtavat kaksinkertaiseen verotukseen. Tämän vuoksi kaikilla asianomaisilla henkilöillä, myös yksityishenkilöillä, on oikeus tehdä riita-asiaa koskeva valitus kunkin asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille ratkaisun löytämiseksi.

Määräaika valituksen tekemiselle on kolme vuotta siitä, kun ensimmäinen ilmoitus kaksinkertaiseen verotukseen johtaneesta toimesta vastaanotetaan. Kunkin

asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava valituksen vastaanottamisesta kahden kuukauden kuluessa sen vastaanottamisesta ja ilmoitettava sen vastaanottamisesta myös muille asianomaisille jäsenvaltioille. Asianomaisen henkilön on toimitettava tiedot EU-riitadirektiivin 3 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Asianomaiset toimivaltaiset viranomaiset voivat pyytää lisätietoja kolmen kuukauden kuluessa valituksen vastaanottamisesta. Asianomaisen henkilön on vastattava pyyntöön kolmen kuukauden kuluessa sen vastaanottamisesta. Päätös valituksen käsiteltäväksi ottamisesta tai hylkäämisestä on tehtävä kuuden kuukauden kuluessa sen vastaanottamisesta tai kuuden kuukauden kuluessa lisätietojen vastaanottamisesta sen mukaan, kumpi on myöhempi, ja asiasta on ilmoitettava viipymättä asianomaiselle henkilölle ja muiden asianomaisten jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille.

Asianomainen jäsenvaltio voi tämän kuuden kuukauden määräajan kuluessa ratkaista riita-asian yksipuolisesti, jolloin EU-riitadirektiivin mukainen menettely päätetään.

2. Keskinäinen sopimusmenettely

Jos riitaa ei ole ratkaistu valitusvaiheessa, asianomaiset jäsenvaltiot aloittavat keskinäisen sopimusmenettelyn, jos ne ottavat valituksen käsiteltäväksi. Jos kyseessä on keskinäinen sopimusmenettely, jäsenvaltioiden on pyrittävä saattamaan se päätökseen kahden tai kolmen vuoden kuluessa viimeisimmästä ilmoituksesta, joka koskee päätöstä ottaa valitus käsiteltäväksi.

Johdanto-osan 6 perustelukappaleessa jäsenvaltioita kannustetaan käyttämään keskinäisen sopimusmenettelyjakson loppuvaiheissa vaihtoehtoisia riidanratkaisumuotoja, jotka eivät ole sitovia, kuten välitys- tai sovittelumenettelyä. Jos asianomaiset jäsenvaltiot pystyvät ratkaisemaan riidan, päätöksestä tulee jäsenvaltioita sitova edellyttäen, että veronmaksaja hyväksyy tai veronmaksajat hyväksyvät päätöksen ja luopuu tai luopuvat oikeudesta kaikkiin muihin muutoksenhakukeinoihin. Jos sopimukseen ei päästä ilmoitetussa määräajassa, asia on saatettava ratkaistavaksi riidanratkaisumenettelyssä.

3. Riitojen ratkaiseminen

Asianomainen henkilö voi pyytää toimivaltaisia viranomaisia asettamaan neuvoa-antavan toimikunnan, jos a) asianomaisen henkilön tekemän valituksen on 5 artiklan 1 kohdan mukaisesti hylännyt vähintään yksi asianomaisten jäsenvaltioiden toimivaltaisista viranomaisista mutta eivät ne kaikki; tai b) asianomaisten jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset ovat ottaneet asianomaisen henkilön tekemän valituksen käsiteltäväksi mutta eivät ole päässeet sopimukseen siitä, miten riita-asia ratkaistaan keskinäisellä sopimuksella 4 artiklan 1 kohdassa säädetyssä määräajassa. Tällöin neuvoa-antavan toimikunnan on annettava lausunto siitä, miten riita-asia ratkaistaan. EU-riitadirektiivi antaa jäsenvaltioille joustovaraa perustaa neuvoa-antava toimikunta, jonka kokoonpano, muoto ja käytettävä välimiesmenettely voivat vaihdella ja/tai se voi olla pysyväluonteinen.

Neuvoa-antavan toimikunnan on annettava lausuntonsa asianomaisten jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille kuuden kuukauden kuluessa toimikunnan asettamispäivästä. Määräaikaa voidaan pidentää kolmella kuukaudella. Lausunto annetaan toimikunnan jäsenten yksinkertaisella enemmistöllä. Jos enemmistöä ei voida saavuttaa, puheenjohtajan ääni ratkaisee lopullisen lausunnon, joka annetaan tiedoksi toimivaltaisille viranomaisille.

Toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä lopullinen päätös sen jälkeen, kun neuvoa-antava komitea on antanut lausunnon tiedoksi. Asianomaisilla toimivaltaisilla viranomaisilla on kuusi kuukautta aikaa sopia, miten riita-asia ratkaistaan. Näiden kuuden kuukauden aikana toimivaltaiset viranomaiset voivat tehdä neuvoa-antavan toimikunnan lausunnosta poikkeavan päätöksen.

Lopullinen päätös sitoo asianomaisia jäsenvaltioita asianomaisten henkilöiden osalta, eikä se muodosta ennakkotapausta. Se pannaan täytäntöön sillä edellytyksellä, että asianomainen henkilö hyväksyy tai asianomaiset henkilöt hyväksyvät lopullisen päätöksen ja tapauksen mukaan luopuu tai luopuvat oikeudesta kaikkiin kansallisiin muutoksenhakukeinoihin 60 päivän kuluessa päivästä, jona lopullinen päätös annettiin tiedoksi.

3. Täytäntöönpanoa koskeva katsaus

a. Kansallisen lainsäädännön osaksi saattamista koskevat tarkastukset

Kaikki jäsenvaltiot ovat nyt saattaneet EU-riitadirektiivin asianmukaisesti osaksi kansallista lainsäädäntöään. Direktiivi oli saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä virheellisesti Espanjassa, jota vastaan aloitettiin rikkomusmenettely[3]. Espanja on tämän jälkeen käsitellyt rikkomusmenettelyssä esiin tuodut kysymykset, ja menettely päättyi 23. toukokuuta 2024[4].

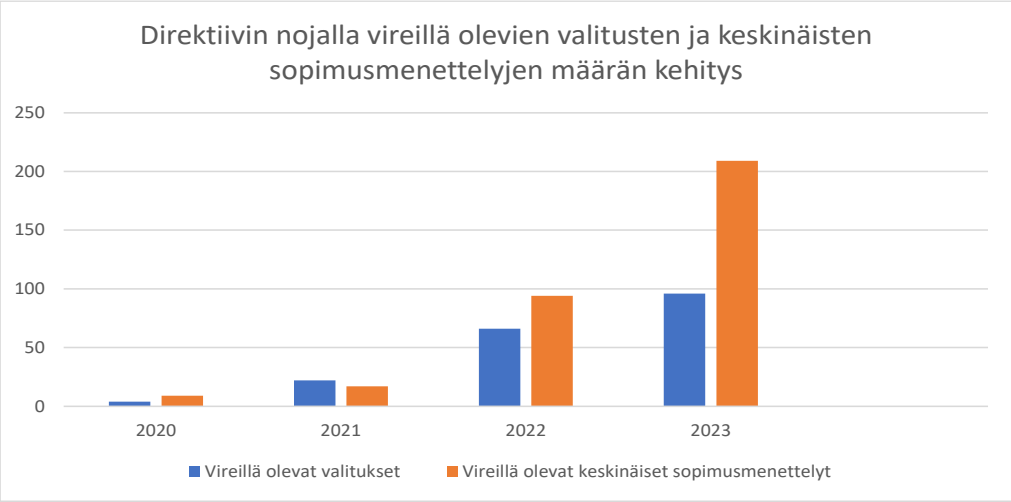
b. Tilastokehyksen uudelleentarkastelu

EU-riitadirektiivin tilastokehyksen mukaan jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle vuosittain seuraavat tilastot[5]:

i) toimivaltaiselle viranomaiselle tehdyt valitukset
ii) toimivaltaisen viranomaisen hallinnoimat keskinäiset sopimusmenettelyt
iii) valitukset, joita käsitellään riidanratkaisuvaiheessa (välimiesmenettelyvaihe)
iv) keskinäisiä sopimusmenettelyjä koskevien päätösten ja lopullisten päätösten täytäntöönpano.

Seuraavassa taulukossa esitetään i) ja ii) kohdassa tarkoitettujen jäsenvaltioiden toimittamien ja kunkin raportointivuoden lopussa vireillä olevien tapausten määrä:

[3] INFR(2022)2096.
[4] Ks. komission julkinen rekisteri rikkomista koskevista päätöksistä https://ec.europa.eu/atwork/applying-eu-law/infringements-proceedings/infringement_decisions/?lang_code=en&langCode=FI
[5] Ks. tiedot komission verkkosivuilta: Veroriitojen ratkaiseminen Euroopan unionissa – Euroopan komissio (europa.eu)

Tehdyt valitukset

Sen mukaan, millaisen kannan asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ottavat valitukseen, veronmaksajien on mahdollisesti haettava muutosta kansallisissa tuomioistuimissa 5 artiklan 3 kohdan mukaisesti, jotta he pääsevät käyttämään keskinäistä sopimusmenettelyä tai EU-riitadirektiivin riidanratkaisuvaiheita hyödykseen. Jäsenvaltioilta saatujen tietojen perusteella muutosta on haettu vain yhteen kahden jäsenvaltion tekemään hylkäämispäätökseen. Muutoksenhaun kohteena olevien valitusten vähäinen määrä suhteessa tehtyjen valitusten kokonaismäärään saattaa viitata siihen, että kaikkien jäsenvaltioiden hylkäämien tapausten määrä on tähän mennessä ollut vähäinen.

Sitä vastoin kaikki valitusvaiheeseen jäävät riidat siirretään keskinäiseen sopimusmenettelyvaiheeseen. Yksi keskeinen tilastollinen indikaattori on keskimääräinen aika, jonka kuluessa jäsenvaltiot saattavat valituksen käsittelyn päätökseen ratkaisemalla valituksen tai siirtämällä sen keskinäiseen sopimusmenettelyvaiheeseen taikka riidanratkaisuvaiheeseen. Seuraavassa esitetään vuosien 2020–2023 tulokset.

Vuosi	Raportoivien jäsenvaltioiden lukumäärä	Valituksen käsittelyn päättyminen (kuukausina) – EU:n keskiarvo	Enintään (kuukautta)	Vähintään (kuukautta)
2020	2	1,25	1,5	1
2021	6	4,1	12	0,2
2022	12	3,9	6,2	1,8
2023	11	3,9	6	0,8

Jäsenvaltioiden toimittamien tietojen perusteella jäsenvaltiot päättävät näin ollen suurimman osan tapauksista kuuden kuukauden kuluessa, kuten EU-riitadirektiivissä edellytetään. Jatkossa valituksen käsittelyn päättämiseen kuluvaa aikaa koskevien tietojen toimittaminen on olennaisen tärkeää, jotta voidaan seurata EU-riitadirektiivin tehokkuutta.

Keskinäisessä sopimusmenettelyvaiheessa käsiteltävät valitukset

Vaikka sekä valitusten että keskinäisten sopimusmenettelyjen määrä on kasvanut vuosina 2020–2023, niiden määrä on edelleen huomattavasti vähäisempi kuin samaa ajanjaksoa koskevien tällä hetkellä välimiesmenettely-yleissopimuksen piirissä olevien keskinäisten sopimusmenettelyjen määrä[6]. Vähäinen määrä voi johtua useista syistä. EU-riitadirektiiviä sovelletaan suoraan vain riitoihin, jotka syntyvät 1. tammikuuta 2018 tai sen jälkeen alkavana verovuonna, joten vanhempia tapauksia ei voida käsitellä EU-riitadirektiivin nojalla.[7] Välimiesmenettely-yleissopimuksen nojalla käsiteltäväksi toimitettujen riitojen määrä on kuitenkin vähentynyt: välimiesmenettely-yleissopimuksen nojalla käsiteltäväksi toimitettujen tapausten määrä on vähentynyt vuoden 2022 854:stä 649:ään vuonna 2023. Tämä vaikutus saattaa kuitenkin olla vain väliaikainen, ja pitkän aikavälin suuntauksen vahvistamiseksi tarvitaan tietoja tulevilta vuosilta.

Kun lisäksi otetaan huomioon aika, joka kuluu tarkastuksen suorittamiseen ja lopullisen tarkastuspäätöksen antamiseen veronmaksajalle, kuluu useita vuosia, ennen kuin veronmaksaja voi tehdä valituksen. Veronmaksajalla on päätöksen antamispäivästä alkaen kolme vuotta aikaa tehdä valitus, joten tämä voisi myös selittää riidan syntymisen ja EU-riitadirektiivin mukaisen valituksen tekemisen välisen ajan.

Kun jäsenvaltioilta kysyttiin kuulemisessa, ovatko ne huomanneet siirtymistä välimiesmenettely-yleissopimuksen käytöstä EU-riitadirektiivin käyttöön, useimmat jäsenvaltiot vastasivat, että niillä ei ole tietoja, joiden perusteella ne voisivat vastata kysymykseen. Ne vahvistivat, että niiden veronmaksajat käyttävät edelleen välimiesmenettely-yleissopimusta.

Samoin kuin valitusvaiheen osalta, jäsenvaltioita pyydettiin ilmoittamaan, kuinka monta kuukautta riidan ratkaiseminen kestää keskinäisessä sopimusmenettelyssä.[8] Seuraavassa esitetään vuosien 2020–2023 tulokset.

Vuosi	Raportoivien jäsenvaltioiden lukumäärä	Valituksen käsittelyn päättyminen (kuukausina) – EU:n keskiarvo	Enintään (kuukautta)	Vähintään (kuukautta)
2020	Ei ole	Ei ole	Ei ole	Ei ole
2021	4	7	12,5	3,3
2022	2	9,3	10,1	8,5
2023	9	10,9	21,5	3

Jäsenvaltioiden toimittamien tietojen perusteella keskinäisessä sopimusmenettelyssä olevat tapaukset päätetään 24 kuukauden kuluessa, kuten EU-riitadirektiivissä edellytetään. Koska keskinäisessä sopimusmenettelyvaiheessa tosiasiallisesti

[6] Keskinäisiä sopimusmenettelyjä ja ennakkohinnoittelusopimuksia koskevat tilastot: https://taxation-customs.ec.europa.eu/taxation/statistics-apas-and-maps-eu_en.

[7] Jäsenvaltiot olisivat voineet käyttää mahdollisuutta ottaa käsiteltäväksi ennen 1. tammikuuta 2018 syntyneisiin riita-asioihin liittyviä tapauksia, jotka koskevat aikaisempia verovuosia. Jäsenvaltioiden kuulemisessa vain kaksi jäsenvaltiota on ilmoittanut sallivansa tämän.

[8] Niiden valitusten määrä, jotka otettiin 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti käsiteltäväksi keskinäisessä sopimusmenettelyssä viitevuoden aikana, ja niiden keskinäisessä sopimusmenettelyssä tehtyjen päätösten määrä, jotka asianomainen henkilö hyväksyi 4 artiklan 2 kohdan mukaisesti viitevuoden aikana, on esitetty alaviitteessä 5 mainituilla komission verkkosivuilla olevissa tilastotiedoissa.

päätettyjen tapausten määrä on kuitenkin toistaiseksi pieni, olisi ennenaikaista tehdä johtopäätöksiä. Erään jäsenvaltion kohdennetussa kuulemisessa kävi ilmi, että suurin osa EU-riitadirektiivin nojalla jätetyistä tapauksista koski yksityishenkilöitä. Ne voidaan yleensä ratkaista nopeammin kuin yrityksiä koskevat riidat. Jälkimmäisessä tapauksessa on yleensä kyse siirtohinnoittelua koskevista riidoista, jotka ovat monimutkaisempia ja joiden ratkaiseminen vaatii enemmän aikaa. Kuten valitusvaiheessakin, on tärkeää, että jäsenvaltiot toimittavat tietoja, jotta voidaan tehokkaasti seurata, miten nopeasti keskinäisessä sopimusmenettelyssä oleva tapaus saadaan päätökseen.

Riidanratkaisuvaiheessa käsiteltävät valitukset

Toistaiseksi yksikään valitus ei ole edennyt riidanratkaisuvaiheeseen (välimiesmenettelyvaihe), joten sitä ei ole mahdollista arvioida. Kun lisäksi otetaan huomioon, että suurin osa keskinäisessä sopimusmenettelyssä olevia tapauksia koskevista valituksista on tehty vuosina 2022 ja 2023 ja että jäsenvaltiot eivät ole vielä tehneet kaikkia päätöksiä, on odotettavissa, että tähän vaiheeseen siirtyvien tapausten määrä on tulevina vuosina vähäinen. Tämän vaiheen seuranta on kuitenkin olennaisen tärkeää, jotta voidaan varmistaa, että veronmaksajilla on oikeus riitauttaa tapaukset, jotka on hylätty keskinäisessä sopimusmenettelyssä.

Keskinäisiä sopimusmenettelyjä koskevien päätösten ja lopullisten päätösten täytäntöönpano

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava niiden keskinäisen sopimusmenettelyn puitteissa tehtyjen päätösten ja lopullisten päätösten määrä, joita toimivaltaiset viranomaiset eivät ole vielä panneet täytäntöön.

Jäsenvaltiot ilmoittivat, että 31. joulukuuta 2023 mennessä niillä oli kolme keskinäisen sopimusmenettelyn puitteissa tehtyä päätöstä, jotka toimivaltaisten viranomaisten oli vielä pantava täytäntöön.

c. Soveltamista koskeva alustava palaute

Jäsenvaltioiden ja sidosryhmien kuulemisen[9] tulosten mukaan EU-riitadirektiivillä on lisätty tehokkuutta ja vaikuttavuutta sen täytäntöönpanoa edeltävään tilanteeseen verrattuna. Tämä johtuu siitä, että EU-riitadirektiivissä säädetään selkeistä ja tarkkaan määritellyistä määräajoista, se tarjoaa veronmaksajille paremmat mahdollisuudet turvautua muutoksenhakukeinoihin ja sen soveltamisala on laajempi. Siirtohinnoittelua ja tulojen allokointia kiinteille toimipaikoille koskevien riitojen lisäksi se kattaa kaikki riidat, jotka johtuvat tulojen kaksinkertaisen verotuksen poistamista koskevien sopimusten ja yleissopimusten tulkinnasta ja soveltamisesta.

Sekä jäsenvaltiot että sidosryhmät ilmoittivat kuitenkin vastauksissaan, että kokemukset EU-riitadirektiivin säännöistä ovat rajallisia. Ensimmäiset EU-riitadirektiivin soveltamisalaan kuuluvat kaksinkertaista verotusta koskevat tapaukset ovat vasta nyt tulossa esiin, koska vuonna 2018 tai sen jälkeen alkavia verovuosia koskevat verotarkastukset on saatettu päätökseen. Kaikista EU-riitadirektiivin

[9] Ks. Veroriitojen ratkaiseminen Euroopan unionissa – Euroopan komissio (europa.eu).

näkökohdista ja erityisesti riidanratkaisuvaiheesta voidaan siis antaa palautetta vain rajallisesti tai ei lainkaan, koska neuvoa-antavaa toimikuntaa ei ollut asetettu tätä kertomusta laadittaessa.

Ehdotuksia on kuitenkin jo tehty EU-riitadirektiivin tiettyjen näkökohtien parantamiseksi edelleen. Yhteisen lähestymistavan varmistamiseksi ehdotetaan tiettyjen sääntöjen tai määritelmien tulkinnan ja soveltamisen selkeyttämistä entisestään. Lisäksi ehdotettiin, että EU-riitadirektiivin soveltamisalaa laajennetaan ja että ratkaisumekanismia käytetään ratkaisemaan muihin välittömien ja välillisten verojen alaa koskeviin direktiiveihin liittyviä riitoja. Tarkistettu tilastokehys, jossa ilmoitetaan viitevuoden aikana tehtyjen ja hylättyjen valitusten määrä, voisi osoittautua seurannan kannalta hyödylliseksi.

4. Päätelmät ja jatkotoimet

Kaikki jäsenvaltiot ovat panneet EU-riitadirektiivin täysimääräisesti täytäntöön. Alustava palaute on myönteistä, sillä EU-riitadirektiivi näyttää täyttävän direktiivin antamisajankohtana asetetut tavoitteet. EU-riitadirektiivissä säädetään riidanratkaisumekanismista, joka on kattava, tuloksellinen ja kestävä. Veronmaksajien aseman parantaminen siten, että kaksinkertainen verotus voidaan ratkaista sitovalla tavalla, edistää oikeudenmukaisempaa verotusympäristöä.

Komission EU-riitadirektiiviä koskevan tilastokehyksen puitteissa keräämien tilastotietojen ja sekä yleisöltä että jäsenvaltioilta saadun palautteen perusteella voidaan kuitenkin päätellä, että kokemukset EU-riitadirektiivin soveltamisesta ovat vielä rajallisia. Kun kokemusta on saatu lisää, komission yksiköiden olisi suoritettava kattava arviointi ja tarvittaessa tehtävä ehdotuksia EU-riitadirektiivin parantamiseksi.